

Ελευθεροτυπία - 18/09/2010

- [Πολιτική](#)
- [Ελλάδα](#)
- [Οικονομία](#)
- [Τέχνες](#)
- [Κόσμος](#)
- [Αθλητισμός](#)
- [Βιβλίο](#)
- [Υγεία](#)
- [Επιστήμη-Τεχνολογία](#)
- [Αυτοκίνητο](#)

[Επιστροφή](#)

Έντυπη Έκδοση
Ελευθεροτυπία, Σάββατο 18 Σεπτεμβρίου 2010

Ιός Σαββάτου

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ

Διατηρητέο πλην κουφωμάτων

Μια δυσάρεστη έκπληξη περίμενε φέτος το καλοκαίρι τον επισκέπτη των Χανίων. Σ' ένα από τα κεντρικότερα σημεία της πόλης, σε απόσταση αναπνοής από την παραδοσιακή αγορά κι απέναντι απ' τον ΟΤΕ και το Ταχυδρομείο, ένα πανέμορφο διώροφο νεοκλασικό έχασκε παντελώς εγκαταλειμμένο, με τα πορτοπαράθυρά του ξηλωμένα και την είσοδο συμβολικά «φραγμένη» μ' ένα μεταλλικό δοκάρι από σκαλωσιά.

Η έκπληξη μετατρεπόταν σε πραγματική απορία, όταν ο επισκέπτης πληροφορούνταν πως το εν λόγω κτίριο, ένα από τα (όχι και τόσο πολλά) αρχιτεκτονικά στολίδια της πόλης βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση με επιλογή του πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης Ιωακείμ Γρυσπολάκη, ως αποτέλεσμα της «βεντέτας» του με το φοιτητικό κίνημα!

Η υπόθεση του «κτιρίου Παπαδόπετρου», όπως είναι γνωστό από το όνομα του πλούσιου σφακιανού που το άφησε ως κληροδότημα, είναι γνωστή στους αναγνώστες μας από παλιότερο δημοσίευμα του «Ιού» («Ε» 6/2/2010). Υπενθυμίζουμε τα βασικά:

*Αχρησιμοποίητο επί χρόνια, το κτίριο Παπαδόπετρου καταλήφθηκε την 1η Ιουνίου 2006 από το φοιτητικό σύλλογο του ιδρύματος για να αποτελέσει πολιτιστικό στέκι. Με δεδομένο ότι οι κεντρικές εγκαταστάσεις του Πολυτεχνείου βρίσκονται στο Ακρωτήριο, σε απόσταση κάμποσων χιλιομέτρων από τα Χανιά, η ύπαρξη ενός τέτοιου χώρου κρίθηκε από τους φοιτητές κάτι παραπάνω από αναγκαία - και δη σε μια εποχή που το φοιτητικό κίνημα βρισκόταν στις απαρχές της μεγάλης αναμέτρησής του με το νόμο Γιαννάκου και την προαναγγελθείσα νεοφιλελεύθερη συνταγματική αναθεώρηση.

* Ο κ. Γρυσπολάκης, που το προηγούμενο διάστημα είχε ελεγχθεί (ως προϊστάμενος των αρμόδιων υπηρεσιών του ιδρύματος) για σοβαρές παρατυπίες στη διαχείριση του κληροδοτήματος, κάλεσε τα ΜΑΤ να αποτρέψουν την προαναγγελθείσα κατάληψη. Το αποτέλεσμα ήταν η μετατροπή του κέντρου των Χανίων σε πεδίο μάχης, για πρώτη φορά από τον Ιούλιο του 1991. Η πρωτοφανής αυτή βία αποδείχθηκε τελικά αναποτελεσματική, καθώς το ίδιο απόγευμα μια πολύ μεγαλύτερη διαδήλωση έφτασε τελικά στο κτίριο και το παρέδωσε στους φοιτητές.

* Για μια τριετία, το κτίριο λειτούργησε ως στέγη πολιτιστικών συλλόγων και συντονιστικό κέντρο των κοινωνικών κινημάτων της πόλης. Ωσπου, μέσα στα Χριστουγέννα και με τους φοιτητές απόντες, ο κ. Γρυσπολάκης το «ανακατέλαβε» δια χειρός της τοπικής ΕΛ.ΑΣ. Αμέσως μετά, για να αποτραπεί η ανακατάληψή του από τους ενδιαφερόμενους, ξήλωσε τις πόρτες και τα παράθυρα.

Θεωρητικά, η Σύγκλητος ανέθεσε την «αναστήλωση, συντήρηση και αποκατάσταση του κτιρίου» σε κάποιον εργολάβο, έναντι 300.000 ευρώ («Ε» 28/12/09). Ο εργολάβος αυτός τα παράτησε σχεδόν αμέσως, επικαλούμενος «απειλές» εκ μέρους των φοιτητών. Η Πρυτανεία κατέφυγε στον εισαγγελέα που, λογικά, θεώρησε το πράγμα αστείο. Για «προφάσεις εν αμαρτίαις» κάνει άλλωστε λόγο και ο ίδιος ο κ. Γρυσπολάκης σε πρόσφατη επιστολή του προς τα τοπικά ΜΜΕ (13/9/10), αναφερόμενος στη γραπτή άρνηση δεκαπέντε εργολάβων ν' αναλάβουν το ίδιο έργο «αν πρώτα δεν απελευθερωθεί το κτίριο από τους καταληψίες φοιτητές». Προφανώς, είτε οι συντάκτες της δήλωσης δεν έκαναν τον κόπο να περάσουν από το κέντρο της πόλης, είτε οι ανύπαρκτοι «καταληψίες» επιστρατεύονται ως βολικό επιχείρημα για ν' ανέβει ο τζίρος της «επικίνδυνης», υποτίθεται, εργολαβίας. Το μόνο σίγουρο, αντίθετα, είναι η άθλια -και διαρκώς επιδεινούμενη- κατάσταση ενός πάλαι ποτέ λαμπρού νεοκλασικού.

Ομως ο πρύτανης δεν τα βάζει κάτω. Την περασμένη Δευτέρα βγήκε στα τοπικά ΜΜΕ για να καταγγείλει ...την εγκατάλειψη του νεοκλασικού που ο ίδιος επέβαλε. Λες και τα πορτοπαράθυρα του κτιρίου ξηλώθηκαν από αρειανούς, κι όχι κατ' εντολήν του ίδιου του καταγγέλλοντος!

Όταν δημοσιογράφος των «Χανιώτικων Νέων» παρατήρησε ότι «είναι φυσιολογική κατάληξη το γεγονός ότι το μέγαρο Παπαδόπετρου μετατράπηκε σε στέκι τοξικομανών, από τη στιγμή που με πρωτοβουλία της Πρυτανείας αφαιρέθηκαν τα κουφώματα για πολύ συγκεκριμένο λόγο», ο κ. Γρυσπολάκης δεν τα έχασε. Εσπευσε αντίθετα να πλειοδοτήσει, μεταθέτοντας τις ευθύνες ...στην «κακούργια κενωνία»: «Έχετε δίκιο σ' αυτό. Πλην όμως είχαμε βάλει και σιδερένια πόρτα εργοταξίου, η οποία εκλάπη». Μάλλον κάποιος από τους μηχανικούς του θα πρέπει να θυμίσει στον κ. πρύτανη ποια ακριβώς λειτουργία επιτελούν τα πορτοπαράθυρα των σπιτιών.

Θα μπορούσε βέβαια κανείς να υποθέσει πως η επίθεση του πρύτανη στους εργολάβους εμπεριέχει και κάποια διακριτική ίχνη έμμεσης αυτοκριτικής. Κάθε άλλο. Στην ίδια επιστολή, ο κ. Γρυσπολάκης ανακοινώνει πως το «μοντέλο Παπαδοπέτρου» θα εφαρμοστεί, το αμέσως επόμενο διάστημα, και στη δεύτερη κατάληψη της πόλης, τη «Rosa Nera», πάνω από το παλιό ενετικό λιμάνι.

Ο χιουμορίστας αναγνώστης θα θυμηθεί την εμμονή του κ. πρύτανη με τις «ύποπτες συναλλαγές», από την εποχή που - στα παράθυρα του ΜΕΓΑ- «ανακάλυπτε» απροκάλυπτο εμπόριο ναρκωτικών στο εσωτερικό του ΕΜΠ (για να ανακαλέσει σχεδόν αμέσως, είχε μπερδέψει, λέει, την αυλή του ΕΜΠ με τον -εκτός ασύλου- παρακείμενο πεζόδρομο της Τοσίτσα!). Χαμόγελα προκαλεί επίσης, η διαβεβαίωση του κ. Γρυσπολάκη πως «η αποκατάσταση του μνημείου θα δώσει αίγλη στην παλιά πόλη». Η σημερινή εικόνα του κτιρίου αποτελεί προφανώς την καλύτερη απόδειξη. *